

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות
21:16	20:29	19:29
21:20	20:32	19:26
21:17	20:30	19:30

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הושיב המוסדות

התכשיטים האמיתיים

מה גרם בבגדד לבצורת במשך שלש שנים רצופות? על מה הוכיח אותם הצדיק?

קידוש השם

פרשת 'מי מריבה', אותה נקרא השבוע בפרשת השבוע, מפנה אלומת אור אל אחד מהעקרונות החשובים והיסודיים ביותר בחיי היהודי עלי אדמות. התורה מספרת כי משה ואהרן הצטוו לדבר אל הסלע כדי שישקה מים את בני ישראל, אך הם הוסיפו והיכו את הסלע ולא רק דברו אליו.

במבט ראשון, הרי התוצאה המבוקשת היתה מים לעם, והיא הושגה, אם לא בדרך זו – בדרך אחרת, ומה בכך. אך התורה מסבירה כי חלק עיקרי מהמהות נאבד: נמנע קידוש שם שמים. לו היו מדברים אל הסלע ולא מכים אותו – היו הכל רואים כי אבן דוממת, נטולת שכר ועונש וחפה מהבנה לכל דבר שבקדושה, חרדה לדבר ה' וששה ושמחה לקיים רצון בוראה, ואילו הכאת הסלע מנעה את המחזה הנשגב הזה!

העולם אומר, 'תמונה אחת שווה אלף מילים'. אדם הרואה משהו קורה לנגד עיניו, יכול לשנות את כל השקפתו, להפוך את סדר יומו, לסדר מחדש את כל סדר העדיפויות שלו – על פי מראה שהוא רואה. מה שלא יעשו אלף שיחות מוסר שיבארו כמה חשוב לציית לדבר השם, יעשה מחזה אחד בו הכל יראו וייווכחו כי אפילו אבן דוממת, שאין לה יצר טוב או רע, שאין לה שכל ואין לה הבנה, שאין לה לא עולם הזה ולא עולם הבא – ועדיין היא מצטיינת לדבר השם בקפדנות!

זוהי מצות קידוש השם, ומכאן חשיבותה. יש מיליארי אנשים בעולם, אך בודדים מתוכם – אנו, כבני העם היהודי, זכינו להיות נציגי בורא עולם עלי חלד. התפקיד הזה מרגש, ממלא שמחה, מעניק אושר ונותן סיפוק, אך מחייב: כי כל פעולה שלנו, היא פעולה של נציג בורא עולם. כשאנו שמחים בקיום רצונו, כשאנו מקיימים את המצוות בחזונו, כאשר בקבוצה הייחודית והאיכותית של שגרירי הקדוש ברוך הוא בתבל יש עשייה מבורכת, פעולות נכונות, חשיבה נבונה ואחריות מעשית – אנו מעניקים כבוד, יקר וגדולה למי שאנו נציגו ושגריריו – לבורא כל עולמים, ומקדשים את שמו בעולם! (הרב אשר קובלסקי)

אלא במעשים שלנו! יש לנו את הדרך של רבותינו מאורי הדורות, רשב"י, ר' יעקב אבוחצירה, הבבא סאלי, נלך בדרכם, בדרך של הצניעות והקדושה, ולא נלך בדרכי הגויים אשר מטמאים בתועבותיהם תבל ומלואה. עלינו להתחזק בדבקות בד' ככתוב ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום. אדם יר"ש הוא חי, אדם שמתרחק מהקב"ה הוא אדם מת! ואין קשורים לקב"ה? על ידי התורה. אם אני קשור לתורה"ק אני בגדר חי, מי שאינו קשור לשיעורי תורה הוא בגדר מת.

"אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכילו המים!" מים חיים זה תורה ויראת שמים, הרחוב זה מי ביוב!

אין דרך אמצעית, רואים אנחנו את הרחוב אין הוא נראה, בלי תורה יש התדרדרות, התקשורת הורסת כל חלקה טובה. רק מי שרץ לשיעורי תורה יש לו תקווה, כל המחובר לחיים יש בטחון.

היה אומר מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד, רבה של ירושלים זיע"א. אז"ל (סוטה יא) בזכות נשים צדקניות נגאלו. וכ' בספרים הק' שבזכות נשים צדקניות נגאל, לכן היצר הרע ממקד את כל כחותיו, נגד הצניעות כדי לעכב את הגאולה ח"ו!!

ושמעתי מהרב זליכה צוק"ל, רבה של פרדס כץ. בשם אביו שהיה בזמן הבן איש חי, סיפר אביו: היינו קבוצה של אנשים, ושאלנו את הבן איש חי מתי יבוא משיח. אמר להם סימנים!?! הלא במשנה ובגמרא יש סימנים, היוקר יאמיר כו'. אמרו לו אבל אנחנו רוצים סימן ברור. אמר להם הבן איש חי, אתן לכם סימן ברור. יגיע זמן שבנות ישראל ילבשו חצי בגד, אז תדעו לצפות לו. אז בבגדד היתה צניעות גדולה מאד, לא היה אפשר לתאר לאיזה מצב יגיע עם ישראל ר"ל.

כתוב במזמור אשת חיל (סוף משלי) עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון. אשה צנועה היא כמו אתרוג פרי עץ הדר, שהוא המנובח שבארבעת המינים. כך אשת חיל צנועה הבורא עולם משתבח בה, "זו הבת שלי", היא כאתרוג של הבורא עולם! התכשיטים האמיתיים של האשה הם לא השרשרת הזהב והגורמט אלא הצניעות שלה! שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

בגדד היתה בצורת, שלוש שנים רצופות לא ירדו גשמים!! היה שם צדיק יסוד עולם מקובל גדול, רבי שמעון אגסי זיע"א, הוא אסף את כל הקהל לבית הכנסת המרכזי, שהיה מכיל כאלף איש כידוע, והוכיח את הקהל על שהחלו ללכת ב"מודה" של פאריז. הדרשה היתה מזעזעת והיו בקהל הקדוש שבכו. שעות ארוכות ארכה הדרשה, שלוש או ארבע שעות!

ובתוך הדברים דרש את הפסוק בשיר השירים: "אל גינת אגוז ירדתי, לראות באיבי הנחל, לראות הפרחה הגפן הנצו הרימונים, לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב". מה פירוש הכתוב? פירש רבי שמעון אגסי זצ"ל: הקב"ה אומר אני יורד אל הנחל לעם ישראל שנמשלו לנחל לראות את עם ישראל, לראות אם צנועות הבנות שנמשלו לגפן שנא' אשתך כגפן פוריה וגו', ואם הנצו ביר"ש בני ישראל שנמשלו לרימון כמשאז"ל (ברכות נז) אפילו ריקנים שבהם מלאי מצוות כרימון, אם הולכים בדרכי התורה וההירם מעוון.

ואמר הכתוב על זה: לא ידעתי נפשי, לא האמנתי למראה עיני, שמתני מרכבות עמי נדיב!! כיצד עם ישראל שהיו עזין שבאומות, עז כנמר, והם הפכו להיות כמו מרכבה, מה זה מרכבה? יושב עגלון ומכוון את הסוס לאן ליסוע, כך יושבים בצרפת ומכוונים את כל העולם מה ללבוש והעולם-גולם כמו סוסים הולכים אחריהם. כיצד הפכו ישראל לשפוטים שלהם? הרי הם העזין המובילים בקודש. יהודי צריך להיות עז כנמר, כי צריך לעמוד בעזות מול היצר הרע. הגוי אומר לך מה ללבוש?! אומרים לך ללבוש כך, מכשיר זה, מודה זו. היתכן שגויים טמאים החושבים כל היום ומתכננים אין להוסיף טומאה ותאוה, הם, ילמדו אותנו אין ללבוש?! ימין על שמאל שחור או לבן?! יחמיאו לך שאתה נראה כמו אמריקאי גוי! אני יהודי!! אני ירא שמים! היתכן שאתם תהיו סוסים של עגלוני צרפת!?

ועל מה היה מדובר שם? הלבוש היה צנוע אבל היה איזה שינוי לרעה בעקבים. ואמר: יצר הרע מתחיל בקטנות אבל הוא מסיים בגדולות, כמו שאמרו חז"ל יצר הרע דומה לחוט עכביש ואחר כך כעבותות העגלה. ומספר רבינו בספרו "מקיץ נרדמים" שלאחר הדרשה ירדו גשמים שלושה ימים בלי הפסקה!

אין אומה זו אומה אלא בתורתה. אין אנחנו תלויים

ההקדשה השבועית

הוצים הם אנום לתקיש
אלכי טעמו יצור הפרשה
הנצלחתם או לעיני קדושתם?
התקשרו עכשיו: 05-04-205-01-01

לימינו
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייחה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילי שושנת
שלמה בן גלן לזן
סגילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

'טעות' במספר

בישיבה, ואף הוא מחפש כעת שידוך עם בחורה צדיקה.

"אם כך, בואי ונפגיש ביניהם, כך שלפחות נשמור על הקשר בין המשפחות מהעדה", הציע. מיד בסיום השיחה, הוא קרא לביתו והודיע לה כי מחר בערב יש לה פגישה.

שירה נדהמה, והיתה בטוחה כי מנסה הוא להציע לה בחור שאינו בדרך התורה, אך מיד הוא הבהיר לה כי הוא מצא 'בטעות' משפחה בוכרית דומה עם בן שאף הוא חוזר בתשובה ולומד בישיבה.

היא נפגשה עם הבחור ושמחה כל כך, בדיוק כזה בחור היא רצתה - בעל מידות, הלומד תורה כל היום! לאחר כמה פגישות הודיעו להורים על רצונם להתארס. הבחור נכנס לבית הוריה של שירה, לבוש בחליפה שחורה ומגבעת, והתקבל באהבה רבה, עקב 'השיחה בטעות' שבוצעה.

כיום, הם נשואים באושר כבר מספר שנים, מתגוררים בחולון והורים לארבעה ילדים. "ראיתי בחוש" חותמת שירה, "כיצד ה' יתברך מנהל את העולם, ושולח לי את הישועה והשידוך שלי, דווקא דרך מי שהתנגד בכל תוקף לכך - אבא שלי, על ידי שיחה בטעות שעשה, או במילים אחרות - באמצעות שיחה מדויקת שעשה בורא עולם, זכיתי להקים בית של תורה באושר עם חתן בן תורה וילדים צדיקים, בלי התנגדות וסירוב של ההורים".

ה' יתברך רואה את הקושי של כל יהודי ואת הניסיונות שהוא עובר על מנת לעשות את רצונו, והוא זה שיושעו כנגד כל הסיכויים, אף שכל העולם עומד כנגדו.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

יקרה - הוא לא ידרוך בבית שלי לעולם. אין לכם כניסה לבית שלי! אז תרדי מהעניין ותחפשי לך בחור מהעדה שלנו, העדה הבוכרית, כי לא חסר כאלו בכלל" סיים בזעם נורא.

היא שמעה זאת וברחה לחדרה בוכה ושבורה - כנגד כל הקשיים כבר עמדה, אך מול איום שכזה, שאם תתחתן עם בחור ישיבה בן תורה אין לה כניסה לבית הוריה - כיצד ניתן לעמוד בזה? היא בכתה מעומק ליבה, ופנתה והתפללה לבורא עולם שירחם עליה ויעזור לה, שהרי את כל זה היא עושה כדי לקיים את רצונו. והקב"ה יושב בשמים ורואה כל צער וסבל שיהודי עובר, מאזין ושומע.

"היא בכתה מעומק ליבה ופנתה והתפללה לבורא עולם שירחם עליה ויעזור לה..."

לאחר מספר ימים, אבא שלה לקח את הטלפון והתכוון להתקשר לאשתו לצורך שיחה שגרתית, אלא ש'בטעות' במקום לחייג את המספר של אשתו טעה בספרה האחרונה.

מיד כשענה לו הקול בצד השני, היה בטוח כי זו אשתו והחל לדבר בבוכרית, כפי שנוהגים הוא ורעייתו בהיותם בני העדה הבוכרית. אלא שכבר לאחר כמה מילים נדהם לגלות מעבר לקו קול של אישה אחרת, שלמרבה הפלא, ענתה אף היא בשפה הבוכרית.

האב מיהר להתנצל, אך רגע לפני שניתק את השיחה שאל בסקרנות לאיזו משפחה הגיע, שכן אצל הבוכרים כולם מכירים אחד את השני. השיחה התפתחה ובין היתר סיפר על כך שיש לו בת חוזרת בתשובה ומאוד קשה להם איתה, ובפרט כעת שרוצה להתחתן עם בחור ישיבה.

מיד כששמע זאת, החלה לספר לו האישה מעבר לקו כי אף הם משפחה מסורתית, שיש להם בן שחזר בתשובה, אשר קשה להם מאוד עם הדרך שלו וכבר כמה שנים שהוא לומד

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך כתבה של ארגון 'הידברות' ויש בו כדי ללמדנו עד כמה עצום הוא כוחה של תפילה, הנאמרת בלב שלם ונדכה. ומעשה שהיה כך היה.

"הסיפור התרחש לפני מספר שנים. שירה, נולדה למשפחה שאינה שומרת תורה ומצוות. כשהגיעה לגיל 18 החלה לחפש משמעות ולחשוב על תכלית החיים. לאחר חיפושים נרחבים, גילתה את עולם היהדות, המלא בתכנים וערכים, והלכה לשיעורי תורה שסיפקו לה תשובות רבות.

היא הבינה, שיש בורא לעולם הרואה ומשגיח, שולט ומנהל את העולם, המבקש מכל אדם לקיים את תורתו ומצוותיו ועל ידי כך הוא יגיע ליעודו. במעמד מרגש, שירה קיבלה על עצמה עול תורה ומצוות בשלמות.

כשראו זאת משפחתה, הם החליטו להערים עליה קשיים. כשהכניסה לראשונה 'פלטה' לשבת כדי לאכול אוכל חם, היא הצטערה לראות כמה דקות אחרי כניסת השבת כי אחד מבני הבית ניתק אותה בכוונה בכדי לגרום לה לוותר על העניין. היא לא ויתרה ואכלה אוכל קר במשך כל השבת, על מנת לעשות רצון ה'.

לא פשוטים וקלים היו חייה. היא נאלצה לעמוד מול ביזיונות גדולים של בני ביתה, אך היא לא ויתרה. לעיתים, היתה פורצת בבכי בחדרה, אך הדבר שנתן לה תקווה, היתה הידיעה כי בעז"ה תזכה לבנות בית של תורה.

היא יצאה בעזרת הרבנית שלה לשידוכים, על מנת למצוא בחור בן תורה וירא ה'. מהר מאוד הגיעה הידיעה הזאת אל אוזניהם של הוריה, שהחלו להשתולל ולעשות מהומה.

ערב אחד פנה אליה אביה והחל לצעוק עליה: "שמעתי כי את מחפשת להקים בית עם בחור הלומד תורה כל היום. אז תדעי לך, שאם זה

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות שבת

שאלה: עד מתי מותר לצאת לעיר אחרת בערב שבת?

נאמר בגמרא (מסכת סוכה דף מד עמוד ב), לא יהלך אדם בערב שבת שיעור יותר מג' פרסאות (כ-12 ק"מ שהוא זמן של שלוש שעות ושלושים ושש דקות). וכתבו האחרונים, שבמכונית משערים לפי הזמן אף על גב שנוסע במרחק של יותר מ-ג' פרסאות.

וכתבו הראשונים שהטעם הוא, מפני שבני הבית שהולך אליהם, לא יודעים שיבא היום לשבת, ולא יכינו צרכי שבת עבורו. אבל אם יודע שהם מכינים ברווח או שהודיע להם קודם לכן שהוא מגיע לשבת, מותר לצאת אף מאוחר יותר, כל שיודע שיגיע לשם לפני כניסת השבת.

מכל מקום, יש להזהר שלא יסע סמוך לערב פן יכשל ויבא לידי חילול שבת. ולכן יחשב את הזמן ברווח ולא בצמצום, שגם אם חס וחלילה תקרה איזו תקלה בלתי צפויה בדרך או עיכוב כזה או אחר, יוכל להגיע למקום חפצו בנחת ולא בצער להתארגן בחדרו, ולהשיב את נפשו ולא יהיה עייף ויגע לפני צאתו לבית הכנסת. (חזון עובדיה שבת חלק א' עמ' לו. ילקוט יוסף סי' רמט ס"א)

שאלה: אדם שחושש שהחמין שלו יתייבש עד למחר, האם יוכל לשים מים בתוך שקית קוקי וכדומה, ויטמין אותה בתוך הסיר של החמין כבר מערב שבת, וכשיצטרך להם בשבת, יעשה חור בשקית שיצאו המים ישר אל החמין, או שמא יש בזה איסור הטמנה/איסור בישול?

הדין הוא, שבשבת אין טומנין אפילו בדבר שאינו מוסיף הבל (חום), שמא ימצא קדרתו שנצטננה כשירצה להטמינה, וירתחינה תחלה, ונמצא מבשל בשבת. אבל בע"ש אסור להטמין את התבשיל "בערב שבת", כדי שישאר חם, דוקא בדבר המוסיף הבל, גזרה שמא יטמין ברמץ, שיש בו גחלי אש, ויחתה בגחלים. (שו"ע סי' רנו ס"א. חזון עובדיה שבת ח"א עמ' נו)

ונחלקו הראשונים בקדרה שיש אש תחתיה ומעליה בגדים שאינם מוסיפים הבל (חום) מחמת עצמן. יש אומרים, כיון שיש איור בין האש לקדירה ואינה מכוסה לגמרי, אין האש נחשבת בכלל להטמנה, ומצד הבגדים כיון שאינם מוסיפים הבל מצד עצמן, מותר ויש אומרים, שכיון שיש אש מתחת הקדרה ויש בגדים מעליה, דבר זה נחשב כמטמין, ומכאן האש הבגדים נחשבים לדבר המוסיף חום. ובשלחן ערוך (סי' רנו ס"ח) פסק להחמיר כדעה השניה.

ולכאורה אף כאן הקדרה מוסיפה הבל מחמת האש שתחתיה, ולפיכך היה צריך להחמיר כדעת מרן השלחן ערוך, אלא שכתבו האחרונים, שבנידון הנ"ל מנהיגו כבר לפני זמן מרן השלחן ערוך, כדעת החולקים ויש להקל בזה. ואף שהיה מקום לחלק בזה, אעפ"כ יש להקל, והוא מכמה טעמים.

א. יש ראשונים שאומרים, שכל שמטמין לצורך מחר, מסיח דעתו מהמאכל או המים המוטמנים ואין חשש שיבא לחתות בגחלים, ולכן מותר אפילו בדבר המוסיף הבל. וכן המנהג להקל.

ב. יש אחרונים שאומרים שאם טומן כלי מבעוד יום לתוך כלי, אין בו איסור משום הטמנה. ולפי זה הוא הדין לנידון שלנו שמותר להטמין את השקית בתוך החמין. אמנם הרבה אחרונים מחמירין גם בזה.

ג. וכן אחרוני זמנינו נתנו כמה טעמים לחלק בין הנידון שלנו לדין הטמנה, יש אומרים, שכל מה שנותן בקדירה אינו נחשב להטמנה. ויש אומרים, שאין דין הטמנה אוכל באוכל, כיון שאין דרך להטמין לשמור חום או לחמם המאכל בתוך קדירה ולא בתוך אוכל. ועוד יש אומרים, מכיון שעצם השקית אינה להטמנה, אלא שלא יתערבו המים עם שאר המאכלים אין זה כמטמין. וכן המנהג להקל.

ומצד בישול אין חשש משום שהמים רותחים כבר ונמצאים בתוך הסיר, וכשעושה חור אין הפסק של איור ביניהם ובין החמין, כך שאין חשש שהמים יתקררו ויחזרו להתבשל. אלא שיש להזהר לכתחלה שהמים שנותן בערב שבת יהיו רותחים, מפני שיכול לבוא לידי זירוז בישול בשבת.

למעשה תבשיל המונח על הפלאטה, ונצטמק, אסור לתת לתוכו מים רותחים בשבת, אף אם התבשיל הורד מעל האש. מפני שכשיצאו המים מהכלי ראשון פסק כח רתיחתם באיור, וחזרתי ומתבשלים בתבשיל. ואם חושש שהתבשיל יצטמק, מותר להניח בקדרת החמין מערב שבת שקית ניילון סגורה ובתוכה מים, ובשבת יעשה חור בניילון בסכין, והמים שבשקית יצאו לתוך החמין. (ילקוט יוסף סי' רנז סעיף טז. חזון עובדיה שבת ח"א עמ' סא)

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

מטרה מופשטת מול מטרה מוגדרת

אחת הסיבות שבגללן אנשים נוהלים כישלון חרוץ ברצונם להשיג מטרה כלשהי, בתחום הלימודים, בעבודה על תיקון המידות, בכישרון שהם מעוניינים לפתח, או בכל הישג אחר שהם רוצים להשיג, היא למרבה הפלא והאבסורד פשוטה להדהים: היעדר תכנית יעילה ומטרה מוגדרת ומדויקת. בדרך כלל המטרות מופשטות ומעורפלות, ועל כן אי אפשר למדוד אותן ולבחון אם מתקדמים לקראתן או לא.

מטרות מעורפלות הן, לדוגמה: 'ללמוד בצורה יסודית יותר' / 'להיות אדם טוב יותר' / 'להיות ירא שמים גדול יותר'. מטרות אלו חסרות ערך כל עוד לא יורדים לפרטים ולא מגדירים למה בדיוק הכוונה בכותרת, ולא פחות מזה, כל עוד לא ברור לאדם מה בדיוק הוא מתכנן לעשות כדי להשיגן ומה תאריך היעד למילוי המשימה המוגדרת והמדויקת.

לעומת זאת, אדם שיקבע לעצמו מטרות, כמו 'ללמוד חצי שעה בכל יום בבוקר לפני התפילה' / 'לחזור השבוע בעת סדר שלישי על פרק...'. וכד'. סיכויי ההצלחה יהיו גדולים הרבה יותר, משום שהוא הגדיר מה בדיוק הוא רוצה לעשות ומתי, וכך הוא יוכל גם לבדוק אם הוא אכן ממלא את כל אשר תכנן ואם הוא מתקדם בכיוון הנכון או לא.

הדברים נכונים גם לגבי הניסיון להתגבר על חולשות אישיות או לצאת מסיבוכים נפשיים. כל זמן שהאדם מגושש באפילה ואין לו תכנית מעשית מוגדרת כראוי, הוא לא יוכל להשיג הרבה. החכמה היא תמיד לנסות להגדיר את הבעיה בצורה מדויקת דיה שתאפשר לבנות תכנית מעשית ומוגדרת כדי לשנות את המצב. חשבו על מחשבה בנוסח: 'אני צריך שיהיה לי ביטחון עצמי רב יותר', לעומת החלטה מעשית בנוסח: 'בפעם הבאה שאעשה קנייה גדולה, לא אפחד לבקש לשלם בתשלומים'.

אי לכך, גם בצאתנו למלחמה כדי להדוף את הדחפים הכפייתיים, הדבר הראשון שנחוץ לעשות הוא להגדיר איזו התנהגות מעשית אנו רוצים לשנות, איזה מעשה בדיוק האדם הסובל עושה עקב הדחף הבלתי נשלט, מהו המעשה שהוא היה רוצה ללמוד לעשות בדרך אחרת או שלא לעשות בכלל- וכל זה, בעיקר כדי להילחם במחשבה האובססיבית המעוררת את החרדה, לדוגמא:

- מדי ערב, כאשר אני מטאטאת את המטבח, במקום לטאטא חמש פעמים זו אחר זו כדי לוודא ששום גרגיר של אבק או לכלוך לא נשאר באיזו פינה נסתרת, אני שואפת לעבור על המטבח פעם אחת בלבד, גם אם ייתכן שנשאר עוד אבק ולכלוך שלא שמתי לב אליו ולא טאטאתי אותו. כך אתרגל שגם אם נשאר קצת אבק ולכלוך שלא ניקיתי, לא נורא.

- במקום למדוד שוב ושוב את המרחק בין זוגות הנעליים כאשר אני מסדר אותם בארון, אניח את הנעליים בארון כפי שהן, בלי להקפיד על המרחק שביניהן ובלי לעשות מאומה כדי לסדרן 'טוב יותר', וגם אם ארגיש שהבלגן 'נורא', לא אעשה דבר כדי לתקנו.

וכן הלאה בזו הדרך. בכל דחף כפייתי שעליו אנו רוצים לעבור, תמיד לאחר שנבדוק מהן המחשבות והחששות העומדים מאחורי הדחפים ונבין את הטעויות המחשבתיות הגורמות להם, נחפש את המעשה שאנו רוצים לשנות (בעיקר כדי להילחם במחשבה המטרידה הדוחפת לעשות) ונגדיר מה בדיוק אנו רוצים לעשות או שלא לעשות במקומו.

בצורה כזו המטרה והדרך יהיו מוגדרות יותר, וסיכוינו להצליח להוציא את התכניות מן הכוח אל הפועל יהיו גדולים יותר מאילו נפעל בכיוון כללי והמטרות תהיינה מעורפלות, כמו 'לא להיכנע עוד לדחפים הכפייתיים שלנו', או 'לא לעשות שום דבר פעמיים'.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

החריצות שקר והגזרה אמת

ותסתדר עם מה שיש! וגם אם יש לך קשה שסובל מחולי הגוף או הנפש, צריך לטפל בו, לא לכעוס עליו ולא להכות אותו, וחלילה לא לזרוק אותו, ה' רוצה שתתחזק באמונה, כי הנסיון הוא משמים, ואם החכם יגיד לך להתגרש או לגרש, תדע לך שהוא חולה במחלת פגם האמונה ותברח ממנו כבורח מן האש!

לכולם אנטיביוטיקה עוזרת, ולמה לי היא לא עוזרת? הרי כל הרפואות תלויים בעשבים, והעשבים גדלים על ידי הגשם, והגשם יורד בזכות בעלי אמונה, וכמו שכתוב "זורע צדקות מצמיח ישועות", סדר זרעים הוא סדר אמונות, אדם שזורע מאמין בה' שיתן גשם, אם הוא לא מאמין ולא חי את האמונה, אז העשב לא יכול לשרת אותו, ולכן האנטיביוטיקה לא תעזור לו, מה צריך לעשות? לקחת את אנטיביוטיקת האמונה, שהיא חזקה ביותר ומרפאת בעזרת ה'!

תדע לך שהחריצות שקר, והגזרה אמת, תאמין שכל השתדלות גשמית לא שוה כלום! הכל בגזרת עליון, הכל! גם על עלה הנושר מן העץ יש ישיבה בבית דין של מעלה, הבעל שם טוב אומר שאפילו על קש שנפל מהעגלה, ישבו בבית דין בשמים, איזה קש יפול ואיזה לא. אין פה שום התנהלות טבעית!

אנחנו חושבים שהעננים באים מן הים!?! הגשם יורד בזכות אנשי אמונה! ואמונה היא לא כפתור שלוחצים ויוצא אמונה, אלא זה עבודת הלב והשכל יום יום ושעה שעה! "וידעת היום והשבות אל לבבך" מה שידעת אתמול לא יועיל להיום, ומה שלמדת היום כבר לא שוה למחר, כל יום דרוש חיזוק באמונה.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

בגמרא במסכת כתובות כתוב שר' יוחנן אמר הזהרו מבעלי ראתן, היו אנשים שהיה להם חיידיק במח והיה מדבק ומסוכן. ואפילו נגע בהם זבוב, אמר ר' יוחנן שיהרגו את הזבוב שלא יעביר את החיידיק. מי שלומד את הדברים כפשוטם לא מבין כלום, כי מי שחולה במחלה מדבקת שמים אותו בחדר בידוד, וזה דבר מובן ולא צריך שר' יוחנן יאמר לנו את זה. בא ר' נחמן מברסלב עם עיניו הקדושות ומסביר את הדברים כך. בעל ראתן הם "החכמים" ואפילו חכמים בתורה אבל אין להם אמונה בה'.

יש הרבה אנשים שיודעים את התורה ישר והפוך, אבל אין להם אמונה בה' בכלל! איך אפשר לזהות אותם?

אתה שואל, "כבוד הרב, יש לי חנות ואני לא מצליח להתפרנס ממנה, לא באים הרבה קונים", אומר לו הרב "תסגור את החנות ותפתח משהו אחר". למה? הרי חז"ל אמרו שאין עשירות ואין עניות מן האומנות, אלא הרעותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי, אם הרב אומר לך לסגור את החנות, כנראה שהוא מבין שהחנות היא שמביאה לך את הפרנסה. ואם אתה עושה כעצתו זה לא רצון ה', כי העצות הללו שייכים "לבעלי ראתן", שאפילו הם חכמים בתורה, אבל אין להם אמונה וצריך להתרחק מהם ומעצותיהם.

לחכמים הנ"ל יש שכל והם מקיימים את כל המצוות קלה כבמורה, אבל אמונתם לוקה בחסר, יש להם חיידיק שטורף להם את כל החכמה!

יש לך קצת בעיות בשלום בית, הוא אומר לך, אם רע לך תתגרש, בא תיקח גט, הוא לא מאמין שצריך לקבל גם את הסבל!

לכן מזהיר רבינו נחמן מ"חכמים" אלו, להתרחק מהם ומהבל פיהם שאם תשמע אותם תינזק.

חכם אמיתי יגיד לך, שאם אתה נשוי לאשה קשה זה התיקון שלך,

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

בוא והצטרף
לאלפי המפיצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ
בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר לימוד **כל ספר האידרא רבה** וזוטא
בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ
בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר **קריאת כל התהילים בליל שבת**

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ
ב**קמיע של כל הזוהר הקדוש**

